

PhDr. Jan Kilián, Ph.D.
Katedra historie FPE ZČU v Plzni

Posudek oponenta na bakalářskou práci
Martin Stahl
Historický přehled sakrálních památek města Domažlice

Pomineme-li několik nepříliš kvalitních a spíše drobnějších příruček vlastivědného charakteru, budeme jistě překvapeni, že město významu Domažlice dosud nemá svou vlastní fundovanou monografii. Jeho památky na tom nejsou o mnoho lépe, takže Stahlovu práci na téma památek církevních lze jen vítat. Autor hned v úvodu obsáhle a zdařile nastiňuje svůj záměr, dokáže dokonce čtenáře upoutat a napnout k dalšímu čtení. Následuje kapitola o historickém vývoji města, která by snad ani nemusela být tak dlouhá (deset stran), nicméně budiž. Své opodstatnění má a autor u této (nezastírané a oponentem neodsuzované) kompilace prokazuje dobrý přehled o dosavadní literatuře k dané problematice. Jen přechod k popisu jednotlivých památek od dějin města by neměl být tak „přímočarý“ – bylo by vhodnější doplnit jej o nějaký rozumný „můstek“. Rovněž památkářská a svým způsobem encyklopedická část práce je kompilací z dostupné literatury bez využití archivních pramenů, přesto jsou pasáže jak čtivé, tak důkazem Stahlovy schopnosti úspěšně pracovat s odborným textem. Autor se orientuje v terminologii historické i kunsthistorické, jeho poznámkový aparát je bohatý, což platí i pro seznam literatury, chtělo by se říci vyčerpávající (byť v nich chybějí práce obecnějšího charakteru, mj. od Royta, Horyny aj.). Ten také nahrazuje absenci archivních pramenů, o něž by autor svou studii mohl rozšířit, pokud by se rozhodl práci bakalářskou rozšířit na práci diplomovou. Struktura sdělení je logická, Stahl se drží historického vývoje, popisu objektů a jejich vybavení, na závěr uvádí nedochované stavby. Výhrady bych snad měl jen k příliš otrockému soupisu náhrobních kamenů na s. 36-39,

který byl již v podobné formě publikován a na tomto místě by stačila jen zmínka o existenci, počtu a obecné shrnutí (pohřbené osoby, materiál, apod.) s vypíchnutím těch nejzajímavějších. Závěr je podařeným shrnutím celého tématu, obrazová příloha vhodně kombinuje vlastní autorovy snímky a převzaté ilustrace. Velkou pochvalu zaslouží výborně zvládnutá gramatika (což bohužel zdaleka nepatří ke standardu), na čemž nic nemění ani občasné chyby (s. 4 – „kostel prošel stavebníma úpravama“), překlepů je naprosté minimum. Ani ortografických pochybení není mnoho, stylistika až na drobné výjimky (s. 18-kobka je vyvrcholena atikou=vrcholí...) v pořádku. Jen bych tak často neopakoval větu „jak již bylo zmíněno“. Na s. 15 pak není zřejmé, kdy autor hovoří o děkanském chrámu a kdy o kostele sv. Jakuba. Na s. 17 není úplně přesné hovořit o pohřbech domažlického senátu (když už, tak městské rady), pokud v hrobce spočinul i děkan (=městští představitelé). Některé údaje z literatury by jistě bylo záhodno verifikovat, ale k tomu se snad autor také v budoucnu dostane, bude-li ve studovaném tématu pokračovat. Jeho současnou práci navrhuji k obhajobě a hodnotím ji jako výbornou.

V Teplicích 12. srpna 2013

Jan Kilián